

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 39Ek/224/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122218154
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alexandra Sadová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2022:6122218154.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávnených: 1.) P. C., N.: XX.XX.XXXX, A. V.Á. XXX/XX, XXX XX F., 2.) V. C., N.: XX.XX.XXXX, A. V. XXX/XX, XXX XX F., zastúpení zákonným zástupcom: V. C., N.: XX.XX.XXXX, A. V. XXX/XX, XXX XX F., proti povinnému: Q. C., N.: XX.XX.XXXX, A. V. XXX/XX, XXX XX F., o vymoženie výživného s príslušenstvom, vedenej súdnym exekútorom Mgr. Jánom Harvanom, so sídlom exekútorského úradu Mierová 5216/88, 066 01 Humenné, pod sp. zn. XXXEX XXX/XX

rozhodol:

Súd návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku v celom rozsahu **z a m i e t a**.

o d ô v o d n e n i e :

Oprávnení sa návrhom na vykonanie exekúcie, podaným prostredníctvom právneho zástupcu, doručený súdu dňa 27.01.2022, domáhali od povinného vymoženiu zameškaného vo výške 5.200,- eur a bežného výživného vo výške 325,- eur mesačne a trov exekúcie, na základe exekučného titulu - rozsudok Okresného súdu Prešov, č. k.: XXP/XXX/XXXX- XX zo dňa 02.09.2020 (ďalej len ako „exekučné tituly“).

Okresný súd Banská Bystrica po preskúmaní návrhu na vykonanie exekúcie a priložených príloh, vydal dňa 17.02.2022 poverenie na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi Mgr. Jánovi Harvanovi, so sídlom exekútorského úradu Mierová 5216/88, 066 01 Humenné (ďalej len ako „súdny exekútor“), ktorý ju vedie po sp. zn. XXXEX XXX/XX.

Poverený súdny exekútor vydal dňa 17.02.2022 upovedomenie o začatí exekúcie, ktoré bolo povinnému doručené dňa 28.02.2022. Dňa 10.03.2022 bol Okresnému súdu Banská Bystrica doručený návrh povinného na zastavenie exekúcie, ktorý povinný podal odoslal dňa 08.03.2022. Exekútorskému úradu bol návrh povinného doručený dňa 09.03.2022. Súd v tomto bode konštatuje, že povinný podal návrh na zastavenie exekúcie v zákonnej 15- dňovej lehote odo dňa doručenia upovedomenia o začatí exekúcie. Súdny exekútor následne, v zmysle § 61k ods. 5 Exekučného poriadku, vyzval oprávnených, prostredníctvom zástupcu, aby sa vyjadrili k návrhu povinného na zastavenie exekúcie. Súdny exekútor následne predložil súdu návrh povinného na zastavenie exekúcie, spolu s prílohami a vyjadrením oprávnených k návrhu povinného na zastavenie exekúcie. Súd pri rozhodovaní o návrhu povinného na zastavenie exekúcie vychádzal z uvedených príloh predložených súdu v elektronickej podobe.

Podľa § 61k ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov („ďalej len Exekučný poriadok“) súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak

- a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,
- b) exekučný titul bol zrušený,
- c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2),

d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

Podľa § 61k ods. 5 Exekučného poriadku, návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhne zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojim vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.

Podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne. Ak súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že návrh bol podaný oneskorene, i keď tu dôvod na zastavenie exekúcie je, povinný má právo domáhať sa vrátenia plnenia žalobou podanou voči oprávnenému.

Povinný návrhom zo dňa 07.03.2022, žiada zrušiť vedenú exekúciu. Nebola mu umožnená žiadna obhajoba a nebol nijako oboznámený a upovedomený o návrhu a začatí exekúcie, čím boli porušené jeho práva. V súčasnosti sa stále nachádza vo výkone trestu odňatia slobody, je nezamestnaný a finančný príjem mu klesol na nulovú hodnotu. Povinný podal návrh na zníženie vyživovacej povinnosti na Okresný súd Prešov dňa 14.06.2021. Exmanželke umožnil v januári 2021 výber z osobného bankového účtu vo výške 10.000,- eur na chod domácnosti a výživné na deti. Keď sa mali finančne vysporiadať exmanželka sa mu vyhýbala a preťahuje úpravu vyživovacej povinnosti. Povinný uvádza, že si svoje povinnosti k deťom plní po celú dobu aj počas výkonu trestu odňatia slobody.

Oprávnení sa vyjadrili k návrhu povinného na zastavenie exekúcie prostredníctvom zákonného zástupcu dňa 25.03.2022. Oprávnení s návrhom na zastavenie exekúcie č. k. XXXEX XXX/X nesúhlasia.

Účelom exekučného konania je nútená realizácia exekučného titulu vykonaná zásahom do práv povinného. Uskutočňuje sa za podmienok a predpokladov vymedzených procesnými predpismi s cieľom uspokojiť nárok oprávneného, ktorý mu bol priznaný vykonateľným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, prípadne vo verejnej listine (notárska zápisnica) a dobrovoľne sa nesplnil. Súd je v exekučnom konaní v ktoromkoľvek štádiu povinný skúmať materiálnu a formálnu vykonateľnosť exekučného titulu, ako aj zhodu návrhu na vykonanie exekúcie s exekučným titulom, a to nielen v štádiu preskúmania návrhu na vykonanie exekúcie podľa § 53 ods. 1 Exekučného poriadku za účelom vydania poverenia na vykonanie exekúcie, ale aj za účelom zistenia existencie dôvodu podľa § 53 ods. 3 Exekučného poriadku, pre ktorý by bolo potrebné návrh na vykonanie exekúcie zamietnuť, alebo taktiež aj v prípade, keď by došlo k vydaniu poverenia na vykonanie exekúcie pre zistenie dôvodu na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, a to aj bez návrhu povinného na zastavenie exekúcie.

Návrh na zastavenie exekúcie predstavuje inštitút procesnej obrany povinného proti neprípustnej exekúcii, ktorej účelom je zastavenie v prípadoch vymedzených Exekučným poriadkom. Procesne legitímovaným na podanie návrhu na zastavenie exekúcie súdom je povinný. Exekučný súd v konaní o návrhu na zastavenie exekúcie skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie. Dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý návrh na zastavenie exekúcie podal (Uznesenie Najvyššieho súdu SR z 31. júla 2018, sp. zn. 2 Cdo 27/2017). V zmysle § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, musí byť návrh na zastavenie exekúcie odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Inštitút návrhu na zastavenie exekúcie nie je opravným prostriedkom proti exekučnému titulu. Návrh na zastavenie exekúcie je podaním vo veci samej a okrem všeobecných náležitostí, musí obsahovať aj vymedzenie dôvodov, pre ktoré má byť podľa povinného exekúcia zastavená. Je vhodné aby návrh na zastavenie exekúcie obsahoval aj návrhy na vykonanie dôkazov na preukázanie tvrdých skutočností. Súd v exekučnom konaní je viazaný exekučným titulom, na podklade ktorého je vedené exekučné konanie a exekúcia v ňom prebiehajúca. Ustanovenie § 61k ods. 1 Exekučného poriadku taxatívne vymenúva dôvody, pre ktoré musí súd exekúciu zastaviť, a to bez ohľadu na to, či to účastník konania

navrhol. Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z vyššie citovaného ustanovenia Exekučného poriadku, z ktorého vyplýva, že návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Povinný musí uviesť okolnosti, ktoré podľa neho po vzniku exekučného titulu spôsobili zánik vymáhaného nároku, zrušenie exekučného titulu alebo iné skutočnosti, ktoré jeho vymáhateľnosti bránia.

Podľa § 45 ods. 1 Exekučného poriadku, exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

Súd po preskúmaní návrhu na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom a priloženými prílohami mal za preukázané, že ku dňu podania návrhu na vykonanie exekúcie si povinný svoju povinnosť uloženú exekučným titulom neplnil pravidelne. Exekučný titul zo nadobudol právoplatnosť dňa 17.10.2020 a vykonateľnosť dňa 21.10.2020 a povinný bol zaviazaný prispievať na výživu mal. P. sumou 175,- eur mesačne a mal. V. sumou 150,- eur mesačne, ktoré bude poukazovať k rukám matky vždy do 20. dňa v mesiaci vopred, počnúc právoplatnosťou výroku o rozvode manželstva opakovane do budúcnosti. Z uvedeného vyplýva, že exekučné konanie a aj exekúcia sa začali dôvodne. Poverenie na vykonanie exekúcie tak bolo vydané na podklade právoplatných a vykonateľných exekučných titulov, v súlade s § 45 ods. 1 a § 48 Exekučného poriadku.

Každý, voči komu bolo vydané riadne, právoplatné a vykonateľné rozhodnutie súdu alebo iného orgánu, je povinný ho rešpektovať a v súlade s výrokom v ňom obsiahnutom sa tak správať, pod hrozbou exekúcie tak. Pokiaľ povinnosť uloženú exekučným titulom povinný dobrovoľne nesplnil, má oprávnený právo, v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky, toto plnenie vynútiť prostredníctvom súdneho exekútora, a to podaním návrhu na vykonanie exekúcie. Zákon síce chráni aj záujmy povinného, nesmie však zároveň ani zanedbávať záujmy oprávneného, pretože v jeho prospech už bola exekúcia nariadená a oprávnený má právo žiadať, aby v nej bolo pokračované a aby sa uspokojenie jeho nároku neodďaľovalo.

Podľa § 62 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZoR“), plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 5 ZoR, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 65 ods. 1 ZoR ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného.

Podľa § 76 ods. 1 ZoR výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

Podľa § 78 ods. 1 ZoR, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Súd preskúmal návrh povinného v zmysle ustanovení Exekučného poriadku a oboznámil sa s vyjadrením oprávnených k návrhu povinného na zastavenie exekúcie. Exekučný súd je povinný v priebehu celého exekučného konania ex officio skúmať, či sú splnené všetky predpoklady na vedenie takéhoto konania, a ak kedykoľvek v priebehu konania zistí, že podmienky núteného vymáhania pohľadávky nie sú splnené, rozhodne o zastavení exekúcie (z uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III.ÚS 86/2010). Exekučný súd, nie je oprávnený preskúmať vecnú správnosť exekučného titulu, teda zaoberať sa správnosťou skutkových a právnych záverov orgánu, ktorý ho vydal. Exekučný titul sa nadobudnutím jeho právoplatnosti stal pre strany záväzným a založil tzv. prekážku veci rozhodnutej (res iudicata). Exekučný súd nedisponuje právomocou rušiť či meniť rozhodnutie, ktoré je exekučným titulom. Ani v prípade pasívneho správania sa účastníka v konaní, v ktorom bol exekučný titul vydaný a nemôže naprávať chyby a nedostatky exekučného titulu. Tieto otázky rieši súd v základnom konaní. Skutočnosti, ktoré povinný v návrhu na zastavenie exekúcie uviedol, mal možnosť namietat po vydaní exekučného titulu. Orgán konajúci v základnom konaní mal právomoc na vykonanie

posúdenia predmetných skutočností, a preto exekučný súd touto právomocou opätovne ich preskúmať nedisponuje. Exekučný súd nemožno za žiadnych okolností považovať za odvolací súd alebo dovolací súd, teda súd, ktorý bude preskúmavať vecnú správnosť rozhodnutia v pôvodnom konaní. Exekučný súd je v systéme súdnej moci zaradený v jej poslednej fáze, ktorá zabezpečuje vymožitelnosť práva. V exekučnom konaní sa právo nenachádza, iba sa vykonáva. Návrh na zastavenie exekúcie nemá slúžiť ako opravný prostriedok proti rozhodnutiu, ktoré je v predmetnej exekúcii exekučným titulom. Exekučný súd je právoplatným a vykonateľným rozhodnutím súdu viazaný a nie je v jeho kompetencii rozhodnutie všeobecného súdu vecne posudzovať.

Tvrdenie povinného o nemožnosti si plniť riadne záväzky nezakladá dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku. Povinný nepreukázal súdu existenciu takého majetku, z ktorého by nebolo možné uspokojiť pohľadávku oprávneného priznanú exekučnými titulmi, v spojení so skutočnosťou, že súdu nepredložil ani iný kvalifikovaný dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku. Cieľom exekučného konania je uspokojenie nároku oprávneného, ktorý mu bol priznaný vykonateľným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu. Súd konštatuje, že povinný môže v budúcnosti nadobudnúť majetok, z ktorého bude možné vymôcť pohľadávku oprávneného. Skutočnosti týkajúce sa majetkových pomerov povinného sú predmetom zisťovania zo strany súdneho exekútora. Súdny exekútor je povinný zisťovať, zákonom upraveným spôsobom, v priebehu exekúcie všetky možnosti uspokojenia pohľadávky oprávneného. Objektívne zhodnotenie majetkových pomerov povinného v priebehu exekúcie, podloženie zistených skutočností písomnými dôkazmi a vyvodenie záveru o možnosti či nemožnosti vykonania exekúcie v závislosti od majetkových pomerov osoby povinnej patrí do kompetencie súdneho exekútora.

V zmysle § 61h ods. e) Exekučného poriadku povinný môže podať žiadosť o odklad exekúcie u súdneho exekútora za splnenia zákonných podmienok. V prípade, že sa v priebehu trvania odkladu exekúcie osvedčí s plnením bežného výživného riadne a včas, súdny exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie podľa § 61n ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku.

Z povahy výživného je zrejmé, že výživné na dieťa je osobným právom dieťaťa voči rodičom, ktorým vyživovacia povinnosť vyplýva priamo zo zákona, ktorú v prípade, že sa dobrovoľne neplní súd určuje samostatným výrokom a v prípade maloletého dieťaťa spolu s označením osoby povinnej ho preberať za maloleté dieťa od osoby povinnej výživou dieťaťa. Zákonným predpokladom zmeny právoplatného rozsudku o výživnom je iba závažnejšia zmena pomerov. Výživné je opakujúce sa mesačné peňažné plnenie, ktoré má spotrebný charakter, a ktoré je povinný platiť rodič, ktorému dieťa nebolo zverené do osobnej starostlivosti. Spotrebný charakter výživného znamená, že výživné musí byť nielen pravidelné, ale musí byť uhradené aj v presnej výške. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti súd poukazuje na to, že povinný si svoju vyživovaciu povinnosť voči oprávneným neplní riadne a včas.

Skutočnosti uvádzané povinným nie sú relevantné pre posudzovanie začatej exekúcie. Povinný sa neopiera o tvrdenia, ktoré by zakladali jeden z dôvodov zastavenia exekúcie. Preto pokiaľ oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie na vymoženie sumy zameškaného výživného a bežného výživného, návrh bol podaný oprávnene nakoľko povinný žiadnym spôsobom nepreukázal, že by výživné pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie v sume vymáhanej v tomto exekučnom konaní uhradil. Vyživovacia povinnosť zaniká až na základe rozhodnutia súdu o zrušení vyživovacej povinnosti, ktoré však povinný k svojmu návrhu na zastavenie exekúcie nepriložil. K uvedenému súd poznamenáva, že exekučný súd nie je príslušným na rozhodovanie vo veci zrušenia vyživovacej povinnosti.

Súd pri rozhodovaní o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, vychádzajúc z dôkazných prostriedkov uvedených v odôvodnení, dospel k záveru, že návrh povinného nie je dôvodný, nakoľko povinný neuviedol žiadne skutočnosti odôvodňujúce právny záver o zániku vymáhaného nároku, zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani dôvod na zastavenie exekúcie podľa osobitného predpisu. Povinný nepreukázal súdu dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, v spojení so skutočnosťou, že súd ex offo nenašiel ani iný dôvod na zastavenie exekúcie, a preto návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku v celom rozsahu zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.